

Závěrečná zpráva úředníka pro slyšení (Věc č. COMP/F/39.234 – Přírážka za slévání – znovupřijetí)

(podle článku 15 rozhodnutí Komise (2001/462/ES, ESUO) ze dne 23. května 2001 o mandátu úředníků pro slyšení v určitých řízeních ve věcech hospodářské soutěže – Úř. věst. L 162, 19.6.2001, s. 21)

(2007/C 159/07)

Návrh rozhodnutí ve výše uvedené věci vyvolává tyto připomínky:

Souvislosti

Předběžný návrh rozhodnutí je znovupřijetím rozhodnutí Komise 98/247/ESUO ze dne 21. ledna 1998 ⁽¹⁾, které Komise mimo jiné určila podniku ThyssenKrupp Stainless GmbH („TKS“). Rozhodnutím ze dne 21. ledna 1998 byl podnik TKS usvědčen z účasti na kartelové dohodě o cenách v železářském odvětví a byla mu vyměřena pokuta ve výši 4 536 000 milionů EUR z důvodu protiprávního jednání porušujícího hospodářskou soutěž a pokuta ve výši 3 564 000 z důvodu protiprávního jednání podniku Thyssen Stahl AG („TS-AG“) porušujícího hospodářskou soutěž. V písemném prohlášení ze dne 23. července 1997 na sebe TKS převzala odpovědnost za činnost TS-AG v období od prosince 1993 do 1. ledna 1995.

Rozhodnutí Komise bylo z procesních důvodů zrušeno, pokud jde o odpovědnost TKS za porušení článku 65 Smlouvy o ESUO, rozhodnutím Soudu prvního stupně ze dne 13. prosince 2001 ve spojených věcech T-45/98 a T-47/98. Rozhodnutí soudu bylo potvrzeno kasačním opravným prostředkem a vzájemným kasačním opravným prostředkem v rozhodnutí Evropského soudního dvora ze dne 14. července 2005 ve spojených věcech C-65/02 P a C-73/02.

Chyba v postupu, kterou objevily soudy Společenství a které vedly ke zrušení rozsudku souvisela s tím, že podnik TKS uplatňoval svá práva na obhajobu pokud jde o uložené pokuty za vedení TS-AG. Komise zaslala sdělení o námitkách (Statement of Objections, „SO“) každé straně zvlášť. Poté následovalo prohlášení TKS, podle kterého podnik TKS výslovně převzal odpovědnost za protiprávní jednání podniku TS-AG. Soudy se domnívaly, že Komise zanedbala svou povinnost tím, že se podniku TKS nedotázala, předloží-li připomínky k námitkám určeným konkrétně podniku TS-AG (na základě kterých byla podniku TKS nakonec uložena pokuta), čímž porušila právo TKS na svou obhajobu. Jelikož Komise zaslala sdělení o námitkách podnikům TKS a TS-AG odděleně a protože tyto podniky odpověděly odděleně, „příslušelo Komisi vyslechnout podnik TKS ve věci jednání podniku TS-AG předtím, než jej učinila odpovědným za toto jednání a než mu uložila pokutu za protiprávní jednání vytýkané podniku TS-AG“. ⁽²⁾

Doručení sdělení o námitkách a lhůta na odpověď

Nové sdělení o námitkách bylo odesláno dne 5. dubna 2006 a podnik TKS je obdržel dne 6. dubna 2006. Toto sdělení uvádělo v podstatě stejné námitky, které byly obsaženy v původním sdělení o námitkách, jež bylo zasláno TKS v dubnu 1997. Toto sdělení o námitkách mělo napravit chybu v postupu tím, že mělo dát podniku TKS možnost, aby se vyjádřil k obvinění, za které v podstatě převzal odpovědnost. TKS dostal poprvé příležitost, aby vyjádřil své připomínky do 18. května 2006. Připomínky TKS byly doručeny dne 17. května 2006.

Přístup ke spisu a ústní slyšení

Přístup ke spisu Komise byl poprvé umožněn dne 24. dubna 2006, když byl zástupcům TKS povolen přístup ke spisu v prostorách Komise. Dne 2. května 2006 příslušná kancelář Komise umožnila přístup k doplňkovým dokumentům, jež byly zpočátku považovány za důvěrné. Jako reakci na připomínky vznesené v odpovědi TKS na sdělení o námitkách a po následné korespondenci mezi příslušnými kanceláři Komise, TKS a mou osobou, Komise umožnila přístup k dalším dokumentům, které byly původně označeny za důvěrné.

Vzhledem ke skutečnosti, že se podnik TKS trval na svém požadavku, rozhodla jsem se přezkoumat zbývající žádosti o důvěrném zacházení s informacemi. Došla jsem k závěru, že tato žádost vznesená ze strany jednoho poskytovatele informací, se nezdála dostatečně opodstatněná. Poté, co jsme oslovili její zástupce, předložila mi tato společnost důležitější verzi bez důvěrných informací, jež obsahovala určité stránky ze spisu Komise, které nebyly TKS až do této fáze k dispozici. Tyto dodatečné informace jsem podniku TKS zaslala 20. září 2006.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 100, 1.4.1998, s. 55.

⁽²⁾ Rozhodnutí ESD ve společných věcech C-65/02 P a C-73/02 P, ThyssenKrupp Stainless GmbH a ThyssenKrupp Acciai speciali Terni SpA v Komise, 14. července 2005, odst. 86.

V rozporu s názorem právního zástupce TKS jsem zaujala stanovisko, že žádost o přístup k dokumentům ze spisu, které nebyly předloženy hned na začátku, zjevně z důvodu jejich důvěrného obsahu, vyžaduje zdůvodnění, proč by mohly být dané informace pro podnik užitečné při obhajobě. Nutnost tohoto zdůvodnění je zjevná, vezmeme-li v úvahu, že jedině takto zdůvodněná žádost umožní Komisi, aby udržela v rovnováze zájem podniku na získání informací pro účel vlastní obhajoby, a oprávněný zájem třetí strany na zachování diskrétnosti. Aby bylo podniku TKS umožněno předložit takto odůvodněný požadavek, ověřila jsem si, že TKS byly zpřístupněny příslušné veřejně přístupné verze dokumentů, označených za důvěrné. Jelikož podnik TKS nepodal žádné podstatné zdůvodnění, proč ke své obhajobě potřebuje dané dokumenty se zjevně důvěrným obsahem, rozhodla jsem se, že jim tyto dokumenty nepředložím.

Ústní slyšení se konalo ve dnech 14. a 15. září 2006.

Předloha rozhodnutí

Předloha rozhodnutí se zakládá na konečném rozhodnutí ze dne 21. ledna 1998. Krom jiného se předloha zabývá právními otázkami, které byly vzneseny se zřetelem na dobu, která uplynula, a se zřetelem na rozsudky Soudu prvního stupně a Soudního dvora, které byly vyneseny v období mezi 21. lednem 1998 a zamýšleným znovupřijetím rozhodnutí.

Předloha rozhodnutí nabízí především další vysvětlení k následujícím bodům:

- Pravomoc Komise vyměřovat pokuty, podléhá pětileté promlčecí lhůtě, která začíná běžet ode dne, kdy bylo protiprávní jednání ukončeno. Komise se domnívá, že možný předpis vůči podniku TS-AG by nevyplýval z uložení pokuty podniku TKS za chování podniku TS-AG, protože odpovědnost TKS za chování TS-AG není nutně druhotné, průvodní či doplňkové povahy, jak uvádí tvrzení TKS.
- Platnost Smlouvy o ESUO vypršela dnem 23. července 2002. Domníváme se však, že účinností zásady nástupnictví norem v rámci jednotného právního řádu, má Komise nárok udělovat sankce za protiprávní jednání, ke kterému došlo před vypršením lhůty.

Návrh rozhodnutí předložený Komisi obsahuje pouze ty námitky, ke kterým strany měly příležitost se vyjádřit.

Dospěla jsem proto k závěru, že právo na slyšení bylo v tomto případě dodrženo.

V Bruselu dne 12. prosince 2006.

Karen WILLIAMS
